

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Mulet.

Senyories, finalitzat el debat, anem a votar.

Senyories, comença la votació. Senyories, queda aprovada per unanimitat. *(Aplaudiments)*

Senyories, com hem acabat abans de les dos quaranta-cinc, reprendrem el nostre ple a les quatre i mitja, 16:30.

I vull informar les seues senyories, especialment la consellera d'habitatge... *(remors)* la consellera, que la interpel·lació que tenia prevista el Grup Podemos-Podem s'ha retirat, se sol·licita l'ajornament. I, per tant, no es vorà hui en l'ordre del dia. Ho dic per l'agenda de l'honorable consellera.

Senyories, es suspén la sessió.

(Se suspén la sessió a les 14 hores i 41 minuts)
(Es reprén la sessió a les 16 hores i 34 minuts)

Preguntes**El senyor president:**

Senyories, continuem el nostre treball amb el punt sisé de l'ordre del dia, que són preguntes de control al Consell, d'acord amb l'article 155 del reglament.

Donem la benvinguda als honorables membres del Consell.

La primera pregunta és la número 348, que formula l'il·lustre diputat Rubén Ibáñez, en nom del Grup Parlamentari Popular, al conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Senyories, demane que guardem tots una miqueta de silenci, per a poder escoltar amb plenitud l'intervinent.

Senyor Ibáñez, quan vosté vullga.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidente.

Señorías, buenas tardes.

Señor *conseller*, agradecerle en primer lugar que usted no haya formado parte de la espantada de miembros del gobierno que no han querido comparecer en la sesión de control de hoy, dado que el limitado número de miembros accesibles a esta sesión de control ha dejado muy reducidos los mismos. Pero, en cualquier caso usted es de las personas que suele acudir y da gusto poderle preguntar, no tanto oír las respuestas. Pero, en cualquier caso, siempre son de agradecer.

Hoy le quiero formular, dos cuestiones van a ser, la primera es esta, en las que usted puede sentirse más o menos cómodo, para no abusar y que no sea usted excesivamente vehemente a la hora de contestarlas. La primera va en torno al modelo de financiación y a la financiación. Yo creo que hoy hasta los propios miembros del Partido Socialista se sonrojan del actual modelo de financiación que aprobaron. Algunos miembros del actual gobierno del que usted forma parte incluso lo hicieron dactilarmente, y fueron por tanto cómplices ejecutivos del actual modelo de financiación. Un modelo precario, un modelo injusto, un modelo desigual para esta comunidad.

Sin embargo, hay que tener en cuenta que el modelo de financiación nace casi de una apuesta en común de todas las comunidades autónomas, y por lo tanto es importante la suma de las mismas. Y mi pregunta va dirigida precisamente ahí. Mientras una parte de su gobierno, algunos miembros, se posicionan más hacia la independencia de algunas comunidades autónomas, hay otros que, cuando hablan del modelo de financiación, se entiende que lo hablan desde el conjunto de las comunidades autónomas. Yo quisiera que nos explicara qué efectos puede tener para la aprobación de un nuevo modelo de financiación autonómica el proceso de independencia iniciado en Cataluña.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

Senyor conseller, quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

La pregunta que formula la seua senyoria és complexa, sobretot perquè els efectes del procés dependran sobretot de com es desenvolupe. I en eixe desenvolupament intervenen diverses parts i factors, inclòs el nou govern d'Espanya que pugua formar-se pròximament. En principi, podem pensar que Catalunya compartix bona part dels problemes que patix la Comunitat Valenciana amb l'actual model de finançament que, com tot el món sap, és un model, fixà un *statu quo*, pactat pel senyor Pujol i el senyor Aznar en l'any 2002, però que al PP no li agradava que fóra model Pujol i li van dir model Zaplana. Un model que havia de servir ja per a sempre.

Afortunadament en l'any 2009 el govern de Rodríguez Zapatero el canvià insuficientment. Va millorar el finançament de les que estaven pitjor, com la comunitat autònoma valenciana, però com vostés estan vegent estes setmanes, de manera absolutament insuficient, i per això reivindicuem un nou model de finançament. Però el nostre problema òbviament és l'*statu quo* del 2002, firmat pel senyor Pujol, el senyor Zaplana i el senyor Aznar. Per tant, ja aquell canvi en l'any 2002, que significava una implicació activa de Catalunya en la negociació global del model, cal pensar que si ara també ho fera, ens afavoriria, perquè tenim coses en comú.

Al contrari, una postura de no implicació del govern català o que alternativament plantege una negociació bilateral amb

l'estat per a resoldre els seus problemes, amb una perspectiva exclusivament catalana, cal pensar en principi que ens perjudicaria.

El sistema de finançament autonòmic s'ha de moure en un equilibri. D'una banda, solidaritat necessària per a avançar en la convergència i la igualtat de tots els serveis bàsics –sanitat, educació, atenció social– a tot el territori espanyol. I d'altra banda, la responsabilitat que requereix que hi haja una correlació entre els fruits que cada comunitat genera i els que pot gaudir. En altres paraules: que no hi haja comunitats com la valenciana que financen el superàvit fiscal d'altres territoris autonòmics, tenint una renda per càpita per baix de la mitjana.

En definitiva, cal reformular el model i dotar-lo d'una vertadera eficiència territorial, sota criteris més justos per a tota la població. I això es superposa ara amb el problema català. La submissió de tots dos pot tindre aspectes convergents dependent de com s'aborden per part del futur govern d'Espanya.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Senyor Ibáñez, quan vosté vullga.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidente.

Gracias, *conseller*. Yo creo que usted ha dado hoy por lo menos un titular. Ha dicho que efectivamente el proceso independentista nos perjudicaría –no lo ha dicho así– en un futuro modelo de financiación a la Comunidad Valenciana. Yo creo que es algo de lo que sin duda usted debería de hacerle llegar a algunos miembros de su gobierno para que lo sepan y sean conscientes de aquello que proclaman en otros foros.

También ha dicho evidentemente que el nuevo modelo de financiación dependerá en alguna medida de la formación del nuevo gobierno. La verdad es que es obvio que es cierto, pero no deja de ser preocupante que ese nuevo gobierno, encabezado en este caso, porque es la persona que tiene el mandato inmediato de investidura, que es el señor Sánchez, en su documento deja como en el cajón del olvido la reforma del nuevo sistema de financiación. Exactamente en su documento, el documento de trabajo de investidura, habla de la nueva financiación en el 2017, si hay suficientes condiciones económicas. Eso evidentemente es más que preocupante.

Yo no sé si usted lo va a fiar absolutamente todo ahí. Si lo fía todo absolutamente a ahí, a nosotros sinceramente nos preocupa. Ustedes han dicho hasta la saciedad que hay que cambiar el modelo de financiación y que hay que cambiarlo ya. Usted, como *conseller fictici*, pintó 1.300 millones de los que no sabemos cuándo vendrán. Y a mí me gustaría saber si usted tiene un plan B al documento de Sánchez, si usted tiene un plan B a ese documento que dice que la financiación, como mínimo vendrá en 2017, si las condiciones económicas son positivas.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

Honorable conseller, quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Com era d'esperar, el rebot del rebot no té res a vore amb la pregunta que s'ha fet al principi, però no passa res. No passa res. Estic disposat a contestar-ho. Vosté ha parlat de Catalunya. Després ha parlat d'altres coses, ara. Però és igual.

Jo li dic que no només n'hi ha pla B, sinó n'hi ha pla C. I el que no hem de fer és el pla C, que és el pla del Partit Popular que, com saben vostés, es tractava de finançar-se amb FLA extraordinari, que en el any 2015 ha significat 2.200 milions en el mes de març, i 1.400 en el mes de desembre. Este no és el pla. El pla C sí que no. El pla B, que per altra banda, l'altre dia per una banda Compromís, en les negociacions amb el senyor Sánchez, i per esta banda el Partit Socialista en la reunió que van tindre la presidenta andalusa i el president Puig, tots dos anaven en el mateix camí. I és que negociem un sistema de finançament nou i, si no arribem a temps, un *pack* extraordinari de finançament per a les comunitats autònomes infrafinançades.

I això és molt important, perquè això era el pla B, que jo plantejava, i no el pla C que és el que han fet vostés durant anys. El pla B que és un *pack* extraordinari de finançament per a les desviacions del dèficit, producte de l'infrafinançament. Perquè està clar que el FLA, i en definitiva els dèficits, es poden generar de dos maneres: gastant molt o ingressant poc. Nosaltres tenim dèficit no perquè gastem molt, perquè gastem menys que la mitjana, sinó perquè ingresem poc. I això realment és injust, això realment és una cosa que hem de lluitar tots junts –vostés també– per tal que no continue d'esta manera.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Següent pregunta que formula el diputat Rubén Ibáñez, sobre el pla de pagament als proveïdors.

Senyor Ibáñez, quan vosté vullga.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Sí, muchas gracias, presidente.

Bien, esta pregunta va ligada un poco casi a lo último que usted ha dicho, de que el modelo no es un modelo de FLA, no sé si lo es de pago a proveedoras. Pero para no querer el FLA, va a recibir 951 millones de forma inmediata. Recibió a final de año otros tantos. Por cierto, y aunque esta no es